

# מסכת בבא בתרא

## פרק א

א. השתפין שרצו לעשות מחצה בקצור, בונין את הכתל באמצע. מקום שנהגו לבנות גויל, גזית, כפיסין, לבנים, בונים, הכל כמנהג המדינה. בגויל, זה נותן שלשה טפחים, וזה נותן שלשה טפחים. בגזית, זה נותן טפחים ומחצה, וזה נותן טפחים ומחצה. בכפיסין, זה נותן טפחים, וזה נותן טפחים. בלבנים, זה נותן טפח ומחצה, וזה נותן טפח ומחצה. לפיכך אם נפל הכתל, המקום והאבנים של שניהם:

ב. וכן בגנה, מקום שנהגו לגדר מחיבין אותו. אבל בבקעה, מקום שנהגו שלא לגדר אין מחיבין אותו, אלא אם רוצה כונס לתוך שלו ובונה, ועושה חזית מבחוץ. לפיכך אם נפל הכתל, המקום והאבנים שלו. אם עשו מדעת שניהם, בונין את הכתל באמצע, ועושין חזית מכאן ומכאן. לפיכך אם נפל הכתל, המקום והאבנים של שניהם:

ג. המקיף את חברו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השנייה ואת השלישית, אין מחיבין אותו. רבי יוסי אומר, אם עמד וגדר את הרביעית, מגלגלין עליו את הכל:

ד. כהל חצר שנפל, מחיבין אותו לבנותו עד ארבע אמות, בקזקת שנתו, עד שיביא ראיה שלא נתן. מארבע אמות ולמעלה, אין מחיבין אותו. סמוך לו כהל אחר, אף על פי שלא נתן עליו את התקרה, מגלגלין עליו את הכל, בקזקת שלא נתן, עד שיביא ראיה שנתן:

ה. כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הקצרות ראויות לבית שער. כופין אותו לבנות לעיר חומה ודלתים וברית. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הקצרות ראויות לחומה. כמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר, שנים עשר חדש. קנה בה בית דירה, הרי הוא כאנשי העיר מיד:

ו. אין חולקין את הקצר, עד שיהא ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה. ולא את השדה, עד שיהא בה תשעה קבין לזה ותשעה קבין לזה. רבי יהודה אומר, עד שיהא בה תשעת חצאי קבין לזה ותשעת חצאי קבין לזה. ולא את הגנה, עד שיהא בה חצי קב לזה וחצי קב לזה. רבי עקיבא אומר, בית רבע. ולא את הטרקליון, ולא את המורן, ולא את השוכך, ולא את הטלית, ולא את המרחץ, ולא

אֶת בֵּית הַבַּד, עַד שִׁיחָא בָּהֶן כְּדֵי לָזֶה וּכְדֵי לָזֶה. זֶה הַכָּלֵל, כָּל  
שִׁיחָלֵק וַיִּשְׁמוּ עָלָיו, חוֹלְקִין. וְאִם לֹא, אֵין חוֹלְקִין. אִימָתִי, בְּזֶמֶן  
שֶׁאֵין שְׁנֵיהֶם רוֹצִים. אָבֵל בְּזֶמֶן שֶׁשְׁנֵיהֶם רוֹצִים, אֶפְלוּ בְּפָחוֹת  
מִפֶּאֶן, יִחְלְקוּ. וְכַתְּבִי הַקֹּדֶשׁ, אֲף עַל פִּי שֶׁשְׁנֵיהֶם רוֹצִים, לֹא יִחְלְקוּ: